

JÁRTÓ RÓZA

Irány a környezetóra!

Hogy ma mi jár a fejemben? Sok minden.

Túl vagyunk a gyermeknapon, lassan elkezdődnek a ballagások az iskolákban, és a megmérettetések. A május és a június is a gyermekek hónapja.

Olvasom itt, a Facebookon a minap, hogy milyen elkésztítő a gyermekek sorsa, mert az iskolákban tanulni kell, és úgy, de úgy le vannak terhelve, hogy csak na, és úgy szenvednek, meg el is vannak keseredve a gyermekek.

Erre mit tapasztalok?

A dédunokáim közül kettő is iskolás, és az egyik beteg lett. Nem is kicsit. Lázás lett, köhögött is, és az anyja fogta és az ágyba dugta. Persze, miután látta az orvos a gyermeket. Már az orvosnál elkezdődött valami híresztelésellenes dolog. Mikor az orvos otthon akarta tudni egy egész hétre, a gyerek lázasan is, de elkezdett alkudozni, hogy csak két nap legyen, mert őt várják a barátai az iskolában.

– És mit csináltak ti ott az iskolában? – kérdezte az orvos.

– Most a környezetvédelmi versenyre készülünk, ami pénteken lesz.

– Nekem is az a tantárgy volt a kedvencem – mondta barátságosan az orvos.

– Akkor megérti a doktor bácsi, hogy mennyire fontos, hogy én is a csapattal legyek, és együtt menjünk a versenyre. Tehát két nap, maximum – mutatta a kis kezével a kettést az alig nyolcéves dédunokám.

Igazából nemcsak az orvos képedt el ekkora határozottság látván, hanem a dédunokám anyja is. Ez a gyerek miért nem tudja azt, amit mindannyian tudnak, hogy veszélyben a gyermekkor, mert a sok tanulástól le van terhelve?

Lehet, hogy nem szörfözik itt, a Facebookon, mint a felnőttek?

Nari, a szobacicus...?

Hogy ma mi jár az agyamban?

Narancs cicám!

Narancs, nem hivatalos nevén Nari cicámról, aki majd nyolckilós kandúr, sok mindent el lehet mondani, de azt, hogy egy „cicus”, nem. Pedig lassan az ő feje felett is elcsattog az idő vasfoga.

Ezt nem abból vettem észre, hogy idén már februárban elkezdte az udvarlást, hanem abból, hogy idén már kétszer is jól elverték... Elsőre kiverték a szemét valakik, vagy egy féltékeny kandúr. Másodjára meg valami állat, tán kutya marta szét a pofiját. Az idei első megverésénél is jó sok pénzt költöttünk rá, meg itt-hon is kezelgettem. Úgy megszelídült a lábadozása alatt, hogy mindig a lábam alatt forgolódott. Én meg hittem, hogy ő eztán egy aranyos, kedves szobacicus lesz...

De nem lett... Mert jött a tavasz, és szerelmes lett a szíve...

Ekkor agyabugyálták megint el. De már jobban van.

Most, mikor újra elvittem a dokihoz, kapott pár injekciót, és kétnaponta lekezeltek a sebét, amiért nagyon hálás volt, annyira, hogy még az ölembe is beleült.

Most megint jobban van, mert reggel elment, és azóta sem jött haza.

Elég sűrűn olvasgatok ilyen-olyan cicairodalmat, szakanyagot, és ott helytelenül azt írják, hogy megfogja az egeret, mármint a cicus. Most vagy Nari egy válogatós, vagy a szakemberek nem tudnak semmit, mert ha Nari egeret lát, akkor unottan, vagy inkább utálkozva, de akár megvetéssel ránéz, és alszik tovább. Esküszöm, hogy a kutyáim, akik szinte soha nem jönnek be a lakásba, és simogatást is kevesebbet kapnak, több egeret fogtak már, mint ez a félszemű, félpofijú macsek.

Nem is értem, miért örülök annyira, ha pár naponként koszosan, büdösen és jó, ha nem összeverve, de hazajön az én Narim.

Ünnepel a város

Ünnepel a könyvtár, lassan 70 éves,
Az öreg költő csak szép szóra éhes,
De helye nincs az ünneplő városában,
Mert a baráti kör kilökte magából.

Mondd, mit ér a költő, ha 70 éves?
Mit ér a szó, vajh 's kihez ér majd el?
Mert elmegy a kedves, de drága barát,
Viszi magával a szép szóra éhesek
– Senki által meg nem hallható – sóhaját.

Megy a gyermek az utcán, és nem dúdol dallamot,
Hisz a város nem tűri a koros dalnokot,
Aki taníthatná akár a kisdedet,
Hisz a barát csak drága, de nem módi neked...

Lassan kiürül a dalnokok széksora,
S a majd 70 éves könyvtárnak ajtaja
Is bezárul, mert nincs már, ki belépjen.
A 70 éves dalnokok széke üres régen...

S a gyermek csak áll, szívében régi dallamok,
Amiket még a koros költőktől hallhatott.

Reggeli ébredés

Hajnalra minden más,
Mindent másképp látok,
A reggeli pára széppé mossa
Ezt a maszatos világot.

Képzeld el... irodalmi folyóirat: <http://www.kepzeldel.hu>